

ARNHEMISCHE SCOURANT.

DINGSDAG 9 JUNI.

De prijs der Advertentiën is, van een regel, 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegel, voor elke maand.

De prijzen dezer Courant, alle gerageld vijfmaal in de week, wordt uitgegeven, en kwal op Dingsdag, Vrijdag, Zaterdag, Zondag en Zondag, is 1/5 in de drie maanden.

Men belastingen productiever maakt.

Men wil de belastingen productiever maken, is, sedert het verschijnen der brochure van den heer E. baron VAN LIJNDEN, voor niemand meer een geheim. Men verhoogt willekeurig den aanslag met dertig ten honderd; men laat de bepaling der waarde niet aan de juiste kennis der beëdigde deskundigen over, maar men laidt hen, dat is, met andere woorden, men laat hen den weg bewandelen, welke men verkiest, in plaats van zich op iusre-rectschapenheid te verlaten.

Tot welke belastingen de zucht, om de belastingen productiever te maken, brengt; tot welke onlagchelijke gevolgtrekkingen men daarbij zijne toevlugt neemt, wordt in die brochure in een paar voorbeelden aangewezen.

Bij eene zijner inspectiën, namelijk, verklaarde de heer van Zutphen te lag voor het patentregt aangeslagen, dewijl hunne patenten f 20 minder opbragten dan die te Alkmaar, en dat hoewel deze plaats slechts 9000 zielen telde en Zutphen 14000. Men moest dus nog eene som van f 50 over de gezamenlijke notarissen omslaan, opdat die patenten in beide plaatsen zoo wat opanderhalven cent per hoofd zonden komen. Op gelijke wijze merkte dezelfde snuggere heer op, dat, hoewel Breda en Zutphen ten gelijk aantal inwoners hebben, er, echter, in de eerste plaats duizend deuren en vensters meer werden aangegeven, waaruit men moest opmaken, dat deze te Zutphen de belastingen productiever maakte.

De heer van Zutphen merkte ook op, dat de verdiensten der notarissen niet naar het aantal hunner verkooping en andere acten, maar naar het aantal zielen moeten worden beoordeeld. De grotere, of kleinere bedrijvigheid van den handel van deze of gene plaats, welke de tusschenkomst der notarissen meer of minder noodzakelijk maakt, wordt bij hem geheel en al over het hoofd gezien. Hij let alleen op het aantal zielen. De armen, honden moeten bij hem evenveel opbrengen als de welvarendste gemeente van het gelijk aantal zielen. In Breda zijn evenveel zielen als in Zutphen, dus ook evenveel vensters. Op het verschil in goedgeheid van de huizen, en daardoor ook

van huizen, wordt niet gelet. De regel is zeer eenzijdig, waarbij aan het. Men wil de belastingen productiever maken, is, sedert het verschijnen der brochure van den heer E. baron VAN LIJNDEN, voor niemand meer een geheim. Men verhoogt willekeurig den aanslag met dertig ten honderd; men laat de bepaling der waarde niet aan de juiste kennis der beëdigde deskundigen over, maar men laidt hen, dat is, met andere woorden, men laat hen den weg bewandelen, welke men verkiest, in plaats van zich op iusre-rectschapenheid te verlaten. Tot welke belastingen de zucht, om de belastingen productiever te maken, brengt; tot welke onlagchelijke gevolgtrekkingen men daarbij zijne toevlugt neemt, wordt in die brochure in een paar voorbeelden aangewezen. Bij eene zijner inspectiën, namelijk, verklaarde de heer van Zutphen te lag voor het patentregt aangeslagen, dewijl hunne patenten f 20 minder opbragten dan die te Alkmaar, en dat hoewel deze plaats slechts 9000 zielen telde en Zutphen 14000. Men moest dus nog eene som van f 50 over de gezamenlijke notarissen omslaan, opdat die patenten in beide plaatsen zoo wat opanderhalven cent per hoofd zonden komen. Op gelijke wijze merkte dezelfde snuggere heer op, dat, hoewel Breda en Zutphen ten gelijk aantal inwoners hebben, er, echter, in de eerste plaats duizend deuren en vensters meer werden aangegeven, waaruit men moest opmaken, dat deze te Zutphen de belastingen productiever maakte. De heer van Zutphen merkte ook op, dat de verdiensten der notarissen niet naar het aantal hunner verkooping en andere acten, maar naar het aantal zielen moeten worden beoordeeld. De grotere, of kleinere bedrijvigheid van den handel van deze of gene plaats, welke de tusschenkomst der notarissen meer of minder noodzakelijk maakt, wordt bij hem geheel en al over het hoofd gezien. Hij let alleen op het aantal zielen. De armen, honden moeten bij hem evenveel opbrengen als de welvarendste gemeente van het gelijk aantal zielen. In Breda zijn evenveel zielen als in Zutphen, dus ook evenveel vensters. Op het verschil in goedgeheid van de huizen, en daardoor ook

Bij zulke sprekende teekenen der zucht van onze financiers, om de belastingen productiever te maken, verlaat men zich over den moed van den heer van Kapf, die zich van dit alles onkundig hield, ja zelfs later het verwijt van zich werpt en zich beroemt, dat al zijn stemmen alleen daarheen strekt, om de belastingen en gelijkmatige werking der belasting-wetten te verzekeren. Zou ergens zien wij hier moed in den minister van financiën, maar het is er een, welken wij niemand, dien wij loogachten, toewenschen.

WURTEMBERG.

Stuttgart, 8 juni. De koninklijke familie is thans weder compleet en Z. M. de koning ziet er zeer blo

wend uit. Bij te onhanden zijnde huwelijks-plegtigheden sullen er, van wege de stad, op verlangen des konings, geene uitgaven ter dienste geschieden; zoodat de bewaarde gelden aan de talrijke armen sullen uitgedeeld kunnen worden.

BADEN.

Karlsruhe, 8 juni. Thans hebben ook de Heidelberg en Pfortheimer duitseh-katholischen, zich om handhaving en, waarborg koninkrijks-privilegiën tot de Kamer gevoerd; eene melding van de Hecker, te Heidelberg, het hoofd der nieuwe secte in Baden, zal hun verlangen uitvoerig motiveren, ook ten behoeve eener betere regeling der takken van industrie, — niet om vrijheid van nijverheid, — legden de heeren Bassermann en Hügelin ondergeschiedene petitiën over. De van de ministeriële zijde voorgeslagene belasting op de kapitalen vindt grooten bijval, welke zich ook heden weder in petitiën openbaarde. Hoogst onaangename woorden wisselingen lokte de heer hofraad Kappin, daardoor, zij, dat hij zich beklaagde over het door de censuur schrappen van eenige zinsneden uit eene zijner rederoeringen, geplaatst in het »Landtagsblatt» bij welke gelegenheid hij andermaal terugkwam op zijn lievelings-thema: de kalische proclamatie, Görves, vervulling der koninklijke beloften, karlsruader besluiten enz. Van de ministeriële zijde werd hem geantwoord, wat mede reeds honderd malen is gezegd geworden en bij iedere gelegenheid op nieuw zal worden gezegd: dat, zoo lang de Bond de censuur niet opheld, de badensche regering niets uirtigten kan. Overigens oude Kapp's rede beltedigingen en personaliteiten hebben beheid, ter zake waarvan degenen, die ze verder mogt hebben verspeid, in rechten zonde hebben kunnen betrokken worden, zoodat men voor de voortwijzig daarvan der censuur dank moest heeten. De president der Kamer en de geheele ministerbank hadden, daarenboven, nithoofde van de zeer onduidelijke voordragt des heeren Kapp, van de bewaarde rede niets verstaan, anderszins hadden zij hem op den eigen stand daarvan te woord gestaan. Op dezen toon ging het over voort, over en weer, tot dat eindelijk Kappin verklaarde: dat, zoo men niet met het ministeriële antwoord was, men het dan maar recht niet moest verklaren. Vervolgens greep er eene niet minder vrolijkhe discussie plaats tusschen Hecker en den tegenwoordigen van het ministerie van oorlog, von Röckh, over den vreeslijken opleep. Hecker had in de vorige zitting verhaald hoe hij gehoord had, dat het krijgsvolk ook aan zijne superieure gehoorzaamheid had geweigerd; deze en eene menigte andere zaken moesten thans als geheel ongegrond zijn bewezen geworden en Röckh pischte daarom van den heer Hecker, dat hij zijne verpakking diersubordinatie, welke het gehele legerkorps had beledigd, door eene gepaste verklaring in de Kamer onder een goedmaken. Dit weigende Hecker, schier, omdat de wijze van opsiching daartoe onvolvoeglijk was; de overige afgevaardigden trokken mede partij voor en tegen, en er vielen harde woorden over hooren, met eens Hecker en Mathy, bij gelegenheid der officieel geschiedenis van van Scirpa des vorigen jaars over het te woord staan in en buiten de Kamer gezegd hadden; kortom, het was eene zitting, zeer geschikt, om de levendigste belangstelling der tribunen en der koffijhuizen te wekken. Van de zijde der sterren opgemerkte goede voornemens tot eenheid en eensgezindheid was weinig te bespeuren; in tegendeel, daar vielen zoo harde woorden en zoo ondoordachtige voorspellingen worden er gedaan, dat het in

het belang der gemeene zaak te wenschen ware, dat niemand zó gehoord had.

Van de Ahr, 4 juni In de beste wijnjaren-dezer eeuw stonden onze wijnbergen op het einde van mei reeds in vollen bloei. Dit is wel dit jaar niet het geval, doch de tegenwoordige staat der wijnbergen vervult de wijn-gaardeniers met de schoonste verwachtingen, want overal is de wijngaard rijk gevuld, sterk en gezond en bij de huidige weersgesteldheid durven wij eenen gelijkmatigen, frisschen bloei verwachten.

LUXEMBURG.

Luxemburg, 4 juni Gisteren zijn de stenden zamengekomen. Hunne eerste werkzaamheden zijn door eene omstandigheid gekenmerkt, welke de aandacht zeer bezig houdt. Artikel 8 der staatsregeling sluit van het lidmaatschap der stenden de zonen of behuwdzonen van leden der staten uit. De heer *Neumann*, lid sedert de eerste benoeming van 1841, was onlangs met de dochter van een ander lid in het huwelijk getreden, en nu dacht men, dat hij opgehouden had in de stenden zitting te hebben. Hij verscheen echter ter vergadering, en men ging zelfs tot het onderzoek van zijne geloofsbriefen over. De vergadering besloot, dat hij daarin zitting zonde kunnen houden. Vele achten hierdoor de staatsregeling geschonden, en meenen, dat de stenden niet gedekt zijn, zoo als zij beweren, door een nog hangend verzoek van den heer *Neumann* aan Z. M. den koning groot-hertog.

ENGELAND.

Londen, 3 juni. De *Morning-Herald* berigt, dat het engelsch kabinet besloten heeft om deszelfs bemiddeling aan te bieden in de geschillen tusschen Mexico en de Vereenigde Staten. Het voornemen tot dit aanbod van bemiddeling is gisteren aan de gezanten der beide mogendheden medegedeeld; tevens zal de stoomboot *Caledonia* morgen van Liverpool naar de Vereenigde Staten vertrekken, ten einde de noodige volmagt tot die bemiddeling aan den heer *Pakenham*, gezant te Washington, over te brengen. Er zijn ook maatregelen genomen, ten einde in den kortst-mogelijken tijd het britsch-mexikaansch gouvernement met dit voornemen van Engeland bekend te maken. De *Standard* verzekert, dat dit berigt in de city algemeen genoeg gegeven is, te meer, dewijl men niet twijfelt of die bemiddeling zal de gewenschte vruchten dragen en verhinderen, dat de andere zee-mogendheden niet mede in den twist worden betrokken.

Het comité der associatie tot afschaffing van den slavenhandel, heeft het voornemen, om aan het Parlement eene petitie aan te bieden, om gelijkheid van rechten te vragen voor al de suikers, die de vrucht zijn van vrijen arbeid, zoo wel in de engelsche koloniën als in die van vreemde landen, en het volstrekt verbod van suiker, welke door slavenarbeid wordt verkregen.

Edinburgh, 4 juni. Het Hoogerhuis moet heden de beraadslagingen beginnen over het nieuwe wetsontwerp van tolregten.

Dezer dagen heeft hier eene bijeenkomst plaats gehad van gezanten en vreemde ministers, ten einde de gedragingen vast te stellen, welke men omtrent prins *Lodewijk Napoleon* te volgen hadde. Deze diplomaten hebben besloten, om, zoolang zij deswege geene inlichtingen van hante respectieve hoven zullen hebben ontvangen, zich van alle persoonlijke aanspraak met den prins te onthouden.

Prins *Lodewijk Napoleon* woonde heden de voorstelling van eenen schouwburg in het St. James-theater bij. Hij was het voorwerp van de algemeene nieuwsgierigheid der toeschouwers.

Abraham pacha wordt heden alhier verwacht. Reeds zijn de noodige bevelen uitgevaardigd, om hem al die officieele eer te bewijzen, welke aan zijnen hoogen rang verschuldigd is.

Lord *John Russell* is op het punt om zich aan het hoofd te stellen der leden van het Parlement, die besloten hebben, om de aanneming der bill betreffende de bescherming van personen en goederen te verhinderen. De edele lord heeft zich reeds in de Kamer gesteld met verscheiden iersche leden, ten einde met hen samen nopens den weg, dien men zal inslaan ten opzichte van het ministerieel ontwerp.

FRANKRIJK.

Parijs, 4 juni. Gisteren is door het hof der Pairs de eerste rechtszitting in het geding wegens den jongsten aanslag op den koning gehouden. *Lecomte* zelf

en verscheiden getuigen zijn daarin gehoord. Op de hem gedane vragen gaf de beschuldigde ten antwoord, dat hij den 15den des aronds van Parijs op weg ge-gaan was; dat hij niet ontkennen kan op den koning geschoten te hebben; hij was met een snaphaan bij zich van Parijs vertrokken en had dien onder eenen rotssteen verborgen. Zijn ontwerp had hij aan niemand bekend gemaakt, en hij zou zich zorgvuldig behoed hebben, wien het ook zij, te Fontainebleau in zijn vertrouwen te nemen. Vervolgens beschrijft hij, hoe hij zich tegen den muur geplaatst heeft, om de daad te begaan.

Voorts zegt *Lecomte*, dat hetgeen den koning gered heeft was, dat hij, vreesende iemand anders te kwetsen, te veel links heeft aangelegd. — Door al de onregtvaardigheden, van welke hij het slagtoffer geweest was, verbitterd, was hij wel voornemens eenige eenige wraak te oefenen, maar had daaromtrent nog geen vast denkbeeld gevormd; daar echter zijn wrok gedurig toenam, nam hij zijn besluit, en die hem toen ontstellend had geslagen, zou hem misschien voor dankzinnig hebben kunnen houden. — Hij had allerlei voorzorgen tot zijne veiligheid genomen. — Ondanks zijne vroegere verklaringen en niettegenstaande de kanselier hem doet opmerken, dat hij reeds geruimen tijd voor den aanslag zijn geweer gekocht had, blijft hij volhouden, dat hij dien niet met voorbedachten rade gepleegd heeft.

Al verder beklaagde *Lecomte* zich, dat zijne klagen zonder gevolg gebleven waren, hoewel hij alle maatregelen genomen had om te zorgen, dat zij den koning persoonlijk in handen geraakten. Hij gaf hierop een relaas van de al onregtvaardigheden, waarvan hij beweert het slagtoffer geweest te zijn en zegt, dat deze alleen de drijfveeren zijner daad uitgemaakt hebben. Om te bewijzen, dat hij wispelde wat hij doen zou, voert hij aan, dat hij, alvorens Parijs te verlaten, zijnen huishoer, toen hij hem stipt op den tijd, gelijk hij gewoon was, betaalde, verwittigd had, dat hij niet eerder des anderen daags zou terugkeeren. Wat het testament aangaat, dat hij gemaakt heeft, hierin mag men het gevolg trekken, dat hij wil. Aan niemand heeft hij raad gevraagd; om te kunnen leven heeft hij zijne kleederen verkocht, en liever dan iemand aan te spreken, zou hij zich eenen steen om den hals geslagen hebben of in het water gesprongen zijn.

De heer *de Montalivet*, die, tijdens den aanslag, ter linker zijde des konings op de voorbank zat, verklaart, onder anderen, duideljk twee van zeer nabij geloste schoten gehoord te hebben. De rigting daarvan had hij terstond begrepen, want hij had de lucht met kracht in zijn linker oer voelen dringen. Oogenblikkelijk had hij naar al de leden van het koninklijk gezin rondgezien, en bijna gelijktijdig had de koningin hem eene snaphaan-prop gevallen, die tusschen den koning en hem was nedergefallen. Toen de koning, die met volle bedaardheid het bevel gegeven had om voort te rijden, aan het paleis afgestegen was, onderzocht de heer *de Montalivet* het rijtuig en bevond, dat, boven 's konings zitplaats, in het lofwerk van hetzelfde, verscheiden gaten waren, die door geweerkogels of loepers veroorzaakt schenen. Verder geeft de heer *de Montalivet* eenige opheldering omtrent hetgeen *Lecomte* de hem aangedane onregtvaardigheden noemt en doet zien, dat men hem, integendeel, met veel toegelieftheid behandeld heeft. Hij was een man van een hard en wild karakter, doch overigens hersehbaar over hem gehoudene aansprekingen niet bij de hof-juristen. De verklaringen der overige getuigen beheldden dingen, die reeds van elders bekend zijn, of waren ook van geringe belang.

De dagbladen hebben vele bijzonderheden medegedeeld nopens de ontsnapping van prins *Lodewijk Bonaparte*, maar niemand heeft nog de volgende berigten, hoe hij uit het land zelf is gekomen, ter kennis van het publiek gebracht. De prins, die uit het kasteel van Ham, onder de kleeding van eenen handwerksman, gevlugt was, kwam nog ten twee ure in den namiddag van denzelfden dag zijner ontvlugting te Valenciennes aan. Zijne libury werd door den partier van de Parijsche poort staande gehouden, die de papieren der reizigers vroeg. De prins vertoonde eene in alle opzichten in orde zijnde Engelsche pas op naam van den heer *Crawf. d.* luitenant-kolonel in dienst van H. Britsche M., en den 25sten des avonds voor de ontsnapping, waren in eene

elegante post-berline, met vier paarden bespannen, *Lady Crawf. d.*, en *Mis Laura Crawf. d.*, hare dochter, te Valenciennes aangekomen, en hadden haren intrek in het *hétel du Pot d'Étain* genomen. Niemand kon vermoeden, dat deze elegante ladies de *éclaireurs* (om te zeggen) van den gevangene van Ham waren, en niettemin was het zoo.

Nadat de prins aan de poort van Valenciennes de te St. Quentin gehuurde tilbury liet staan, liep hij door achterstraten, naar het *hétel du Pot d'Étain*, alwaar hij eene korte en geheime bijeenkomst met de engelsche dames hield. Nadat hij door de dames *Crawf. d.* gerust gesteld was, dat er nog geen bericht van zijne vlugt te Valenciennes was aangekomen, nam hij den weg van het spoorweg-station, en kwam hij daar ten drie ure aan. Daar de eerste trein, welke naar België afging, eerst ten 4½ ure zou vertrekken, moest hij anderhalf uur aan het station wachten, die hem inderdaad zeer lang moeten hebben toegeschenen. Bij eene warmte van 20 graden, droeg hij een *cachemir*, maar het was niet te doen ontstaan, zodat prins *Napoleon* de zijn verzuimeling met den trein vertrokken. Vijftien minuten later hadden zij reeds de grenzen te Quiévrain achter zich. De kostbare reis-berline der dames *Crawf. d.* volgde intusschen den straatweg naar België, ten einde de reizigers gezamenlijk denzelfden avond te Brussel konden bijeenkomen.

Parijs, 5 juni. De debatten over de aanslag van 26 april voor het Hof der Pairs hebben niets opgeleverd, dat de nieuwsgierigheid konde bevredigen. Bij het vertrek van den post waren de pleidooijen reeds geëindigd; het vonnis, dat elk kan voorzien, zal heden avond reeds bekend zijn.

De Kamer der Afgevaardigden heeft het onderzoek van het budget voor openbare werken ten einde gebracht en eenen aanvang gemaakt met dat over oorlog.

Het is thans zeker, dat de hertogen *de Nemours* en *de Montpensier* de feestten zullen bijwonen, welke den 14den, bij gelegenheid van de plechtige opening van den spoorweg naar het noorden, te Rijsel en Brussel zullen worden gegeven. De compagnie van den spoorweg zal 25000000 frank overmaken, 25000000 frank, waarop ook de senatoren en volksvertegenwoordigers van België zullen genoodigd zijn.

— Te Parijs zullen eene feestten plaats hebben, doch een groot aantal personen uit de belgische provinciën zijn op het bal gespedigd, dat den 15den op het station van den spoorweg naar het noorden zal worden gegeven.

— Berigten van Portugal, van 24 mei, melden, dat de opstandelingen grove buitensporigheden hebben gepleegd in de twee dorpen *Cacilhas* en *Almada*, aan gene zijde van den Taag, tegenover Lissabon. In de troepen, welke uit Lissabon tegen hen waren uitgezonden, te hebben teruggedreven en de wonden ingezetenen te hebben vermoord, zijn zij van daar vertrokken.

— Een dagblad wil weten, dat gisteren ter hofrechter het gerucht verspreid was, dat de koningin *Dona Maria* van Portugal ten gunste van haren zoon *Alfonso* van de kroon besloten had. Een raad van regentschap en onmiddellijk daarna zijn de koninklijke bevelen bevestigd de heden ontvangen berigten geenszins dit gerucht. Maar het schijnt, dat de onrustige beweging in Lissabon de regering genoodzaakt had tot het verklaaren van die hoofdstad in staat van beleg.

S.P.A.N I.E.

Madrid, 20 juni. De aandacht is nu gevestigd op de oproerige bewegingen in Portugal.

Een den 25sten uit Lissabon vertrokken koninklijk heeft het gouvernement de *Comandante* gebroeders *Costa* *Dabral* en *Costa* *Almeida* heden naar Cadix uitgevaardigd. *Comandante* *Gonzales Bravo* schijnt hun in de ontvingting de behulpzame hand te hebben geboden.

Het ministerie *Palmeira* bleef nog steeds, zonder enig resultaat, aan het bestaan van de opstandelingen waren de stad gesadard.

Ons gouvernement neemt alle door de opstandigheden voorgeschreven maatregelen. Er zijn bevelen gegeven, om een legerkorps af te zenden naar de grenzen van Portugal, ten einde de ministerieel gezinden te voorkomen, welke de uitgeworpenen den willen beproeven. De troepen daartoe zijn reeds

